Temps Ordinari - Vint-i-dosè diumenge

Per LlorencP el dl., 22/08/2022 - 00:00

Sir 3,17-18.20.28-29
He 12,18-19.22-24a
Lc 14,1.7-14

Les lectures d'avui ens parlen d'humilitat, de proximitat i d'amistat.

La primera lectura és un text sapiencial que ens recorda la importància de la humilitat. En efecte, qui és humil té una oïda atenta a la saviesa dels altres, perquè no es creu superior ni que ho sap tot. Qui és humil escolta, aprèn, es meravella de la realitat, del món, dels altres, de Déu… L'actitud de deixeble, de qui ha d'aprendre, de qui no "se sap la lliçó'" de tot, permet obrir les oïdes i el cor a la novetat, als altres.

Potser el famós evangeli de Marta i de Maria el podem veure des d'aquesta perspectiva: no es tracta de la contraposició entre l'acció i la contemplació, sinó potser de quelcom més profund. D'una banda veiem la figura de qui està ben segur de tot i pensa que el millor que pot fer és servir, fer coses pels altres, oferir del que sap i pot fer. De l'altre banda, veiem la figura de Maria, asseguda davant Jesús, amb actitud d'escolta, d'aprendre, de deixeble que escolta i aprèn.

Potser en la nostra vida podem aprendre d'aquesta actitud receptiva, que acull la saviesa, la veritat que hi ha en els altres… ¿Com puc conrear en la meva vida aquesta capacitat de ser deixeble, aprenent tota la vida, acollidor de l'altre en la seva veritat?

La segona lectura ens parla de proximitat: gràcies a Jesucrist, gràcies a la seva vinguda, a la seva donació total per amor a la humanitat, ens hem acostat a aquesta Promesa que el Senyor havia anunciat: la promesa de la vida en Ell, la promesa de la seva presència sempre propera a nosaltres.

Potser en aquest temps d'estiu, que és diferent dels altres temps, podem dedicar més temps a contemplar i agrair aquesta realitat, que ens és donada: el Senyor ens ha fet el do d'acostar-nos a Ell, perquè és Ell qui primer ha vingut a nosaltres. I ha fet de nosaltres ciutadans del Cel, cridats a compartir la seva vida.

Això ens pot semblar ben fort, i ens pot semblar quelcom incomprensible. Però potser aquests dies d'estiu, amb més temps, ens podem fer aquesta pregunta: "i si fos cert? I si fos cert, però cert de veritat, tot això que ens han manifestat de Jesús, del Pare de tots, de l'Esperit, de l'esperança a la que ens criden? I si fos cert, però cert de debò?"

Finalment, l'evangeli ens parla d'amistat. A un convit el normal és cridar a les amistats, les persones que sentim properes. L'Evangeli ens convida a sortir d'allò esperat: ens convida a sentir-nos propers i a convidar als banquets del nostre cor a persones diferents de les que esperaríem: "tu, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs"...

En quina mesura faig festa i comparteixo les alegries amb aquestes persones sovint oblidades, descartades, ignorades per la societat? En quina mesura em faig proper a aquestes persones, les poso en el cor, comparteixo temps, proximitat, joia amb elles?

Potser en aquest temps d'estiu, de veure les coses amb perspectiva, puc mirar de quina manera en el curs, que començarà aviat, puc fer-me més proper d'aquestes persones, que Jesús ens assenyala com a preferides per convidar-les a les festes del meu cor…

Que el Senyor, doncs, ens ajudi a aprendre, a ser humils i senzills; que ens ajudi a contemplar i valorar l'immens regal de la seva proximitat, la proximitat del Senyor. I que aprenem d'ell a fer-nos propers i compartir la festa del cor amb les persones tan sovint descartades pel nostre món.

Que així sigui.

ETIQUETES
HUMILITAT ESCOLTA APRENENTATGE AMISTAT